

SERVIU EL SENYOR AMB ALEGRIA

Examen de consciència de la fraternitat

Hi ha un text del papa Francesc que val la pena que coneguem en el nostre itinerari de conversió quaresmal vers la Pasqua. El text esmentat diu: «La forma de relacionar-nos amb els altres que realment ens guareix en lloc de fer-nos posar malalts, és una fraternitat *mística*, contemplativa, que sap mirar la grandesa sagrada del proïsme, que sap descobrir Déu en cada ésser humà, que sap tolerar les molèsties de la convivència aferrant-se a l'amor de Déu, que sap obrir el cor a l'amor diví per buscar la felicitat dels altres com la busca el seu Pare bo. Precisament en aquesta època, i també allà on som "petit ramat" (Lc 12,32), els deixebles del Senyor són cridats a viure en comunitat que sigui sal i llum del món (cf. Mt 5,13-16). (...) No ens deixem robar la comunitat!» (*Evangelii gaudium*, 91 i 92).

A la llum d'aquest text us proposo (i em proposo a mi mateix) que en aquests dies de Quaresma, en el moment que trobem més oportú, cerquem una estona de silenci i de pregària, i fem un examen de consciència de la fraternitat en el dia transcorregut. Ens poden ajudar aquestes pautes:

1. Repassa en silenci tot el dia, pensa en tot allò que has fet, en cada moment, sobretot fes memòria agraïda de totes les persones amb qui t'has trobat... Dona gràcies per tants germans, atura't un moment a examinar la seva mirada i la teva, en com us heu tractat... Dona gràcies no només per aquells encontres que t'han omplert de goig: atura't a reflexionar sobre els que t'han provocat dolor, tristesa... i busca motius per a aprendre i potser donar gràcies...

2. Demana al Senyor la gràcia de poder veure amb la seva mirada on has fallat, on t'has equivocat... de què has de demanar perdó?
3. Torna al dia que has viscut i intenta descobrir en quins moments has mirat a l'altre amb una mirada de judici, de condemna, de crítica, de murmuració...
4. Demana perdó al Senyor, prega per la/les persona/es que has jutjat, i fes propòsit d'esmena.
5. Demana ajuda al Senyor per poder posar en pràctica aquest propòsit d'esmena.

6. Acaba amb l'oració del Pare Nostre o l'Avemària.

Val la pena realitzar habitualment aquest exercici perquè té un valor educatiu enorme per a créixer en fraternitat. I en acabar podem adreçar-nos a la Mare de Déu demanant-li que amb la seva protecció maternal ens ajudi «a fer resplendir el testimoni de la comunió» (*Evangelii gaudium*, 288).

† **Sergi Gordo Rodríguez**
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

ATerra Santa, la processó s'anomena a la que es fa el Diumenge de Rams a Jerusalem.

I «anem a la processó» és la consigna que es passen els diversos grups cristians per convidar-se i encoratjar-se a assistir-hi: *boys scouts*, grups parroquials, religiosos/es, pelegrins que aquells dies visiten Terra Santa. I no solament de Jerusalem, també hi arriben cristians de les poblacions de l'entorn: Betlehem, Beit Sahur, Betània, Jericó, Ain Karem, Taibé, Ramala... Fins de Natzaret alguns anys puguen a participar-hi.

A l'hora convinguda, la tarda del diumenge, es concentren a Betfagé, a la falda oriental de la Muntanya de les Oliveres. Allí comença la festa.

Obren pas els *boys scouts* amb les trompetes i tambors. Presideix el patriarca amb els seus acompanyants. I segueixen els fidels. No marxen en files ben arreglades, no. Ben al contrari, cada grup forma una pinya portant els seus estandards i pendons, tocant instruments, cantant i alguns grups —especialment els arribats de l'Àfrica— ballant les seves danses abillats amb vestits típics. És tot un espectacle veure-ho. Però sobretot, anar-hi, estar integrat en un grup, és una experiència vibrant.

Anem a la processó

El recorregut és d'uns dos quilòmetres. El camí puja per la Muntanya de les Oliveres, voreja la Basílica de l'Ascensió i passa a tocar de la Basílica del Pare Nostre per baixar fins a l'Hort de Getsemaní. Travessa el Torrent Cedró i entra a la ciutat per la Porta de Sant Esteve o de les Ovelles. Una multitud de curiosos, jueus i àrabs, s'amunteguen a les vores per gaudir de l'espectacle.

Ja entrats a Jerusalem, la processó acaba al pati dels religiosos Pares Blancs, on hi ha l'església de Santa Anna i la Pis-

cina Probàtica. Allí el patriarca beneeix els assistents. Aquesta benedicció la repeteix cada grup a mesura que van arribant.

Acabada la festa, els carrers de la ciutat vella de Jerusalem —ciutat de pau— van plens de fidels entusiastes que han aclamat Jesús, el veritable rei de la pau.

Després, a poc a poc, van retornant tots cap a casa seva amb rostres i cors veritablement radiants.

Ben mirat, hom pensa que l'entusiasme dels fidels d'avui deu ser ben comparable al dels apòstols i de la multitud en aquell primer Diumenge de Rams de la història.

Mn. Ramon Sàries

SERVID AL SEÑOR CON ALEGRÍA

Examen de conciencia de la fraternidad

Hay un texto del papa Francisco que merece la pena que conozcamos en nuestro itinerario de conversión cuaresmal hacia la Pascua. El texto mencionado dice: «El modo de relacionarnos con los demás que realmente nos sana en lugar de enfermarnos es una fraternidad *mística*, contemplativa, que sabe mirar la grandeza sagrada del prójimo, que sabe descubrir a Dios en cada ser humano, que sabe tolerar las molestias de la convivencia aferrándose al amor de Dios, que sabe abrir el corazón al amor divino para buscar la felicidad de los demás como la busca su Padre bueno. Precisamente en esta época, y también allí donde son un “pequeño rebaño” (Lc 12,32), los discípulos del Señor son llamados a vivir como comunidad que sea sal de la tierra y luz del mundo (cf. Mt 5,13-16). ¡No nos dejemos robar la comunidad!» (*Evangelii gaudium*, 91 y 92).

A la luz de este texto os propongo (y me propongo a mí mismo) que, en estos días de Cuaresma, en el momento que encontremos más oportuno, busquemos un rato de silencio y de oración, y hagamos un examen de conciencia de la fraternidad en el día transcurrido. Nos pueden ayudar estas pautas:

1. Repasa en silencio todo el día, piensa en todo aquello que has hecho, en cada momento, sobre todo haz memoria agradecida de todas las personas con las que te has encontrado... Da gracias por tantos hermanos, párate un momento a examinar su mirada y la tuya, en cómo os habéis tratado... Da gracias no sólo por aquellos encuentros que te han llenado de gozo: párate a reflexionar sobre los que te han provocado dolor, tristeza... y busca motivos para aprender y quizás dar gracias.
2. Pide al Señor la gracia de poder ver con su mirada dónde has fallado, dónde te has equivocado... ¿de qué tienes que pedir perdón?
3. Vuelve al día que has vivido e intenta descubrir en qué momentos has mirado al otro con una mirada de juicio, de condena, de crítica, de murmuración...
4. Pide perdón al Señor, ruega por la/las persona/s que has juzgado, y haz un propósito de enmienda.
5. Pide ayuda al Señor para poder poner en práctica este propósito de enmienda.
6. Acaba con la oración del Padre Nuestro o el Avemaría.

Merece la pena realizar habitualmente este ejercicio porque tiene un valor educativo enorme para crecer en fraternidad. Y al acabar podemos dirigirnos a la Virgen María pidiéndole que con su protección maternal nos ayude «a resplandecer en el testimonio de la comunión» (*Evangelii gaudium*, 288).

† **Sergi Gordo Rodríguez**
Obispo de Tortosa

Segon centenari de l'església parroquial de La Palma d'Ebre (1823-2023)

El dijous 7 de desembre de 2023, la parròquia de l'Assumpció de Maria de La Palma d'Ebre va celebrar amb festa i joia els dos-cents anys de l'església nova. Ho va fer amb la presència d'alguns dels preveres que, en èpoques diferents, des de l'any 1970, vàrem servir pastoralment els feligresos de la comunitat cristiana i els ciutadans de la vila.

Va predicar l'homilia Mn. Emilio Vinaixa, en la qual va actualitzar records pastorals entranyables dels anys en què fou rector de La Palma, insistint en l'experiència, compartida pels altres preveres, d'haver estat molt ben acollit per totes les famílies i les autoritats municipals del poble, destacant-hi, pel veïnatge i les atencions personals de gran valor, religiós i humà. Van completar l'homilia les paraules de Mn. Anastasi Soriano, Mn. Toni Borràs i Mn. Josep Alanyà, qui, com a rector emèrit més antic, va presidir l'Eucaristia. La missa fou solemnitzada pel cor parroquial mixt.

Revestits amb els ornaments litúrgics d'alba i estola, els preveres vàrem pujar de l'església nova a l'església vella. De l'església vella, precedits per la

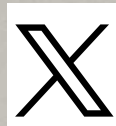
brillant cohort dels soldats romans de la vila, vàrem baixar en processó a l'església nova portant en la custòdia el Santíssim Sagrament, revestit de capa pluvial, Mn. Toni Borràs.

Així vàrem rememorar la processó solemne que els nostres avantpassats van fer el 7 de desembre de 1823. L'església ha estat dos-cents anys alhora la casa de Déu i del poble, com és avui, consagrada a la Trinitat Divina i dedicada, com a titular, al misteri de l'Assumpció de Maria.

Units en acció de gràcies, celebràrem haver pogut gaudir de l'efemèride del segon centenari de l'església nova acompanyant el rector Mn. Emilio Vives i tota la feligresia en la litúrgia a l'església i en l'àpat de germanor, a Cal Mateu Escolà i a Ca l'Annita, on preveres i feligresos vàrem compartir tants records d'una gent i d'una parròquia que estímem.

Mn. Josep Alanyà i Roig
Canonge arxiver de Tortosa
i rector emèrit de La Palma d'Ebre

EL PAPA FRANCESC A LA XARXA

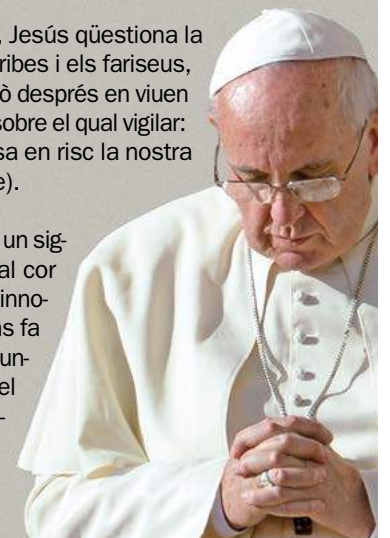

@Pontifex_es: «Demanim a Déu una mirada compassiva i un cor humil. No ens cansem de demanar-li-ho, perquè en el camí de la compassió i de la humilitat el Senyor ens dona la seva vida, que venç la mort» (4 de novembre).

@Pontifex_es: «Continuo pensant en la greu situació a Palestina i a Israel, on moltíssimes persones han perdut la vida. Us demano que us detingueu, en nom de Déu: cesseu el foc! Espero que se segueixin totes les vies per a evitar absolutament una prolongació del conflicte» (5 de novembre).

@Pontifex_es: «A l'Evangeli, Jesús qüestiona la duplictat de la vida dels escribes i els fariseus, que prediquen una cosa, però després en viuen una altra. Aquest és el perill sobre el qual vigilar: la duplictat del cor, que posa en risc la nostra credibilitat» (5 de novembre).

@Pontifex_es: «Els nens són un signe que arriba directament al cor dels adults, són la veu de la innocència que ens interroga i ens fa pensar; que ens obliga a preguntar-nos: què estem fent amb el nostre món, el nostre planeta, la nostra societat? Quin futur els estem preparant?» (6 de novembre).

«L'alegria de ser deixebles missioners»

Conferència de Mons. Sergi Gordo amb motiu de la festa de Sant Francesc Gil de Federich

El dia 22 de gener, Mons. Sergi Gordo Rodríguez va fer una conferència sobre «L'alegria de ser deixebles missioners» al saló d'actes de la Cambra de Comerç de Tortosa. Hi eren presents l'alcalde de la ciutat, Sr. Jordi Jordan Farnós, regidors/es i un nombrós número d'assistents. El Sr. Joan Otero, president de l'Associació Francesc Gil de Federich, saludà tots els assistents i agrai de tot cor la presència del Sr. Bisbe i la seva disponibilitat en acceptar fer-nos la conferència sobre el sant tortosí, Francesc Gil de Federich.

Tot seguit, el Sr. Joan Otero ens va exposar una breu biografia del sant tortosí i, tot seguit, ens passà tres vídeos molt curts sobre la nova evangelització.

A continuació, el bisbe Sergi inicià la seva conferència amb unes paraules d'agraïment envers la Cambra de Comerç i l'Associació Francesc Gil de Federich per haver-lo invitat. «Jo no coneixia bé la figura del sant Francesc Gil de Federich, però ara ja conec els trets més importants d'aquest sant tortosí. Molt jove va sentir la crida de Déu i va prendre l'hàbit dominicà. Era un bon historiador i com volia comunicar la seva alegria fent-se missioner, s'embarcà cap a Filipines. El van empresonar i al cap d'uns anys li van plantejar si volia sortir de la presó, però va respondre: "Porto vuit anys empresonat i mai consentiré que es gastin una sola moneda per salvar-me de la mort". Va convertir la presó en un lloc de pregària, recordant les

paraules que sant Pau va escriure als cristians de Filipis: "Alegreu-vos sempre en el Senyor; ho repeteixo, alegreu-vos". És una gran alegria ser missioner i el millor programa és l'Evangelí. Recordo unes paraules de D. Ricardo qui va ser bisbe molts anys de la nostra diòcesi i em va ordenar essent arquebisbe de Barcelona, i després m'envià a Alemanya per ampliar estudis: "Señor, me quiero tal como soy, pero me sueñas mejor". No ens podem perdre l'encontre amb Jesucrist i hem de deixar-nos trobar per Ell. La fe no és algú, la fe és Jesucrist, i això va practicar sant Francesc Gil de Federich. Quan estem decaiguts mirem el Senyor, comuniquem-nos amb Ell i ens ajudarà a pensar que no ens hem de quedar tancats, sinó que hem de sortir per anar a predicar l'Evangelí. Hem de transmetre l'Evangelí amb alegria, pensant que el missatge de Jesús és el de les Benaurances. El que no podem fer és buscar un benestar espiritual sense religió. El Senyor va néixer a Betlem i no a un palau. Vull acabar amb l'opció per la fraternitat que sap tolerar les molèsties de la convivència. Som un petit ramat. Els deixebles del Senyor són cridats a viure amb comunitat que hauria de ser el rostre del Senyor.»

Amb un fort aplaudiment ple d'alegria vam agrair tot el que ens va dir el nostre Sr. Bisbe. Moltes gràcies, bisbe Sergi.

Maria Joana Querol Beltrán

Festa de Sant Enric d'Ossó a Vinebre

Quan arriba el final del mes de gener, Vinebre fa olor de festa, i així el divendres dia 26 els grups, que cada 27 de mes ens trobem a Vinebre per a pregar, vam celebrar una missa per pregar per les vocacions.

El dissabte 27, a les 11.30 h, celebràvem amb molta il·lusió i solemnitat l'Eucaristia, l'església plena de gent per honorar sant Enric d'Ossó i Cervelló, els mossens de l'Arxiprestat, les germanes teresianes de diferents comunitats, les autoritats de Vinebre i els quatre nens que aquest any faran la Primera Comunió.

Al final de la missa, els gojos de sant Enric d'Ossó i el «Vinebre pueblo alegra...», donà pas a la benedicció d'animals, vi d'honor al convent, i felicitar-nos per aquest sant de la Ribera d'Ebre.

Mn. Jordi Centelles Llop
Rector de Vinebre

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

4. ■ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [2R 5,1-15a / Sl 41 / Lc 4,24-30]. Sant Casimir (1458-1484), príncep polonès; sant Luci I, papa (romà, 253-254) i mr.; sants Nèstor, Eteri, Arcadi, Capitó, bisbes i mrs.

5. ■ Dimarts [Dn 3,25.34-43 / Sl 24 / Mt 18,21-35]. Mare de Déu d'Àfrica; sant Focas, mr.: sant Joan Josep de la Creu, rel. franciscà; santa Olívia, vg. i mr.; sant Luperc, mr.

6. ■ Dimecres [Dt 4,1.5-9 / Sl 147 / Mt 5,17-19]. Sant Feliu de Llobregat: sant Oleguer (†1137), bisbe de Barcelona i de la Tarragona reconquerida. Sant Virgili, bisbe; santa Coleta Boylet (†1447), vg. reformadora clarissa.

7. ■ Dijous [Jr 7,23-28 / Sl 94 / Lc 11,14-23]. Santes Perpètua i Felicitat, mrs. a Cartago (203); sant Teòfil, bisbe.

8. ■ Divendres [Os 14,2-10 / Sl 80 / Mc 12,28b-34]. Sant Joan de Déu

(1495-1550), rel. portuguès, fund. a Granada de l'Orde Hospitalari (OH), patró dels malalts i dels bombers; sant Vermon (Bermudo) d'Irache, abat; santa Aurèlia de Niça, mr.

9. ■ Dissabte [Os 6,1-6 / Sl 50 / Lc 18,9-14]. Santa Francesca Romana (1384-1440), rel. viuda, fund. de les Oblates benedictines. Sant Feliu de Llobregat: sant Pacià, bisbe de Barcelona (s. IV). Sant Dagobert, laic.

10. ■ Diumenge vinent, IV de Quaresma (lit. hores: 4a setm.) [2Cr 36,14-16.19-23 / Sl 136 / Ef 2,4-10 / Jo 3,14-21]. Es poden llegir les lectures del cicle A: 1S 16,1b.6-7.10-13a / Sl 22 / Ef 5,8-14 / Jo 9,1-41 (o bé, més breu: 9,1.6-9.13-17.34-38). Sant Macari, bisbe de Jerusalem; sant Càndid o Candi, mr.; santa Maria Eugènia de Jesús Milleret de Brou, vg., fund. de les Religioses de l'Assumpció.

Diumenge III de Quaresma (B)

COMENTARI

«Proclamem un Messies crucificat escàndol per al homes, saviesa de Déu»

Poc a poc ens anem acostant a la Pasqua. Ens ho recorda ja l'evangeli d'avui. Jesús veu molt enrenou al voltant del temple amb tot el negoci que s'hi movia que no ajudava precisament a recordar el sentit del santuari: lloc de pregària, lloc de trobada amb Déu: *No convertiu en mercat la casa del meu Pare!* diu Jesús i per això *bolca les taules i escampa les monedes traient fora vedells, coloms i moltons*. Tot això ja no serveix per al nou temple que edificarà Jesús que és ell mateix. Per això diu: *Destruïu aquest santuari i jo el reconstruiré en tres dies*. L'evangelista ens recorda: *Ell es referia al santuari del seu cos*. Destruïran el cos de Jesús, el mataran, però en tres dies ressuscitarà un cos nou, una realitat nova, el lloc on caldrà trobar Déu: Jesús mateix, no un temple material. Per això diu l'evangeli: *Quan Jesús ressuscità d'entre els morts els deixebles recordaren que ell deia això*. No sempre és fàcil creure en Jesús fins a les últimes conseqüències. Per això diu també que *molts cregueren en el seu nom, però Jesús no hi confiava perquè els coneixia tots*. Sabia molt bé que a l'hora de la crucifixió molts es farien enrere: potser no costa molt creure en el Crist ressuscitat però sí en el Crist que va a la passió, en el Crist crucificat. Però precisament sant Pau recorda que el *Crucificat és un escàndol per als jueus i per als grecs un absurd, però aquells que Déu ha cridat tant jueus com grecs veuen en ell el poder i la saviesa de Déu*. Aquesta és la visió de la fe. Humanament Crist crucificat és un derrotat, un vençut però morint salvarà el món: *En la debilitat de l'obra de Déu hi ha un poder superior al dels homes*. El crucificat és Déu mateix fet home per nosaltres. Per això creient en Crist complint el manament de l'èxode: *Jo soc el Senyor el teu Déu, que t'ha alliberat d'Egipte, lloc d'esclavatge. No tinguis altres déus fora de mi*. Només el Crist crucificat i ressuscitat és el veritable Déu salvador de totes les nostres esclavituts. No n'hi ha d'altre. Només Ell és el poder de Déu.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre de l'Èxode (Ex 20,1-17) (Versió abreujada)

En aquells dies, Déu digué aquestes paraules: «Jo soc el Senyor, el teu Déu, que t'he fet sortir de la terra d'Egipte, d'un lloc d'esclavatge. No tinguis altres déus fora de mi.

No prenguis en va el nom del Senyor, el teu Déu, perquè el Senyor no deixa sense càstig el qui pren en va el seu nom. Celebra el repòs sagrat del dissabte.

Honra el pare i la mare, i tindràs llarga vida al país que et dona el Senyor, el teu Déu. No matis. No cometis adulteri. No robaràs. No daràs fals testimoni contra tu pròjimo. No codiciaràs los bienes de tu pròjimo. No codiciaràs la mujer de tu pròjimo, ni su esclavo, ni su esclava, ni su buey, ni su asno, ni nada que sea de tu pròjimo.»

▶ Salm responsorial (18)

R. *Senyor, vós teniu paraules de vida eterna.*

És perfecta la llei del Senyor, / i l'ànima hi descansa; / és ferm el que el Senyor disposa, / dona seny als ignorants. R.

Els preceptes del Senyor són planers, / omplen el cor de goig; / els manaments del Senyor són transparents, / il·luminen els ulls. R.

Venerar el Senyor és cosa santa, / es manté per sempre; / els determinis del Senyor són ben presos, / tots són justíssims. R.

Són més desitjables que l'or fi, / més que l'or a mans plenes; / són més dolços que la mel regalimant de la bresca. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 1,22-25)

Germans, els jueus demanen signes prodigiosos, els grecs volen saviesa, però nosaltres prediquem un Messies crucificat, que és un escàndol per als jueus, i per als altres un absurd. Però aquells que Déu ha cridat, tant jueus com grecs, veuen en ell el poder i la saviesa de Déu, perquè en l'absurd de l'obra de Déu hi ha una saviesa superior a la dels homes, i en la debilitat de l'obra de Déu hi ha un poder superior al dels homes.

▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan (Jn 2,13-25)

Quan s'acostava la Pasqua dels jueus, Jesús pujà a Jerusalem, i trobà al temple els venedors de vedells, moltons i coloms i els canvistes asseguts. Llavors es va fer un fuet de cordes i els tragué tots, moltons i vedells, fora del temple, escampà la moneda dels canvistes i els bolcà les taules, i digué als venedors de coloms: «Traieu això d'aquí; no convertiu en mercat la casa del meu Pare.» Els deixebles recordaren allò que diu l'Esclat: «El zel del vostre temple em consumia.» Llavors els jueus el van interrogar: «Quin senyal ens dones que t'autoritzi a fer això?» Jesús els contestà: «Destruïu aquest santuari i jo el reconstruiré en tres dies.» Els jueus respongueren: «Fa quaranta-sis anys que treballen en la seva construcció, i tu el vols reconstruir en tres dies?» Però ell es referia al santuari del seu cos. Quan Jesús ressuscità d'entre els morts, els deixebles recordaren que ell deia això, i cregueren en l'Esclat i en aquesta paraula de Jesús. Durant la seva estada a Jerusalem en ocasió de la peregrinació de Pasqua, molts, veient els miracles que feia, cregueren en el seu nom. Però Jesús no hi confiava, perquè els coneixia tots; no tenia cap necessitat que li revelessin el que són els homes; ell sabia prou que hi ha a l'interior de cada home.

▶ Lectura del libro del Éxodo (Éx 20,1-17) (Versión abreviada)

En aquellos días, el Señor pronunció estas palabras: «Yo soy el Señor, tu Dios, que te saqué de la tierra de Egipto, de la casa de esclavitud. No tendrás otros dioses frente a mí. No pronunciarás el nombre del Señor, tu Dios, en falso. Porque no dejará el Señor impune a quien pronuncie su nombre en falso. Recuerda el día del sábado para santificarlo. Honra a tu padre y a tu madre, para que se prolonguen tus días en la tierra, que el Señor, tu Dios, te va a dar. No matarás. No cometerás adulterio. No robarás. No darás falso testimonio contra tu prójimo. No codiciarás los bienes de tu prójimo. No codiciarás la mujer de tu prójimo, ni su esclavo, ni su esclava, ni su buey, ni su asno, ni nada que sea de tu prójimo.»

▶ Salmo responsorial (18)

R. *Señor, tú tienes palabras de vida eterna.*

La ley del Señor es perfecta / y es descanso del alma; / el precepto del Señor es fiel / e instruye a los ignorantes. R.

Los mandatos del Señor son rectos / y alegran el corazón; / la norma del Señor es límpida / y da luz a los ojos. R.

El temor del Señor es puro / y eternamente estable; / los mandamientos del Señor son verdaderos / y enteramente justos. R.

Más preciosos que el oro, / más que el oro fino; / más dulces que la miel / de un panal que destila. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 1,22-25)

Hermanos: Los judíos exigen signos, los griegos buscan sabiduría; pero nosotros predicamos a Cristo crucificado: escándalo para los judíos, necedad para los gentiles; pero para los llamados —judíos o griegos—, un Cristo que es fuerza de Dios y sabiduría de Dios. Pues lo necio de Dios es más sabio que los hombres; y lo débil de Dios es más fuerte que los hombres.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 2,13-25)

Se acercaba la Pascua de los judíos y Jesús subió a Jerusalén. Y encontró en el templo a los vendedores de bueyes, ovejas y palomas, y a los cambistas sentados; y, haciendo un azote de cordeles, los echó a todos del templo, ovejas y bueyes; y a los cambistas les esparció las monedas y les volcó las mesas; y a los que vendían palomas les dijo: «Quitad esto de aquí: no convirtáis en un mercado la casa de mi Padre». Sus discípulos se acordaron de lo que está escrito: «El celo de tu casa me devora». Entonces intervinieron los judíos y le preguntaron: «¿Qué signos nos muestras para obrar así?». Jesús contestó: «Destruid este templo, y en tres días lo levantaré». Los judíos replicaron: «Cuarenta y seis años ha costado construir este templo, ¿y tú lo vas a levantar en tres días?». Pero él hablaba del templo de su cuerpo. Y cuando resucitó de entre los muertos, los discípulos se acordaron de que lo había dicho, y creyeron a la Escritura y a la palabra que había dicho Jesús. Mientras estaba en Jerusalén por las fiestas de Pascua, muchos creyeron en su nombre, viendo los signos que hacía; pero Jesús no se confiaba a ellos, porque los conocía a todos y no necesitaba el testimonio de nadie sobre un hombre, porque él sabía lo que hay dentro de cada hombre.